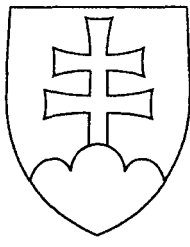

11 138 2016

ECLI:SK:KSKE:2018:7716205935.1

Č. zmluvy/č.v.: 4140705/8
Došlo dňa: 27-03-2018
Pozn.:

Sp. zn.:1Co/252/2017-90
IČS: 7716205935

OKRESNÝ SÚD MICHALOVCE		
Došlo:	14-03-2018	
.....hod	.....min	.....krát
.....príloh	.....	.....kótok

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Čakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom v Malinove, Slnčná č. 765/3, IČO: 42174902, proti žalovanej , o zaplatenie 169,34 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 11C/138/2016-57 zo dňa 24.1.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia zmluvného úroku v sume 34,79 eur, poplatku vo výške 112,27 eur, zmluvnej pokuty 22,28 eur a náhrady trov konania. Po vykonanom dokazovaní súd zistil, že žalobca uzavrel so

žalovanou ako dlžníčkou dňa 27.9.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č 900303380, na základe ktorej jej bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti vo výške 300 eur žalobcom - veriteľom s tým, že žalovaná - spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 288 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 588 eur (čl.1 Zmluvy). Z čl.2 Zmluvy vyplýva, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 117,45 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 170,55 eur (administratívny poplatok). Žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 588 eur do 20.9.2014, ak nie je dohodnuté inak na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 20.9.2014. V čl. 3 Zmluvy je uvedené, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 96% a zároveň berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania Zmluvy je vo výške 49,13%. Dňa 27.9.2013 bola uzavretá medzi stranami sporu aj Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 900303380 zo dňa 27.9.2013, v ktorej sa spotrebiteľ zaviazal uhradiť dohodnutú splátku riadne a včas v súlade s touto dohodou (čl.1 Dohody). V čl. 2 je uvedené, že sa strany dohodli, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 900303380 zo dňa 27.9.2013 sa mení nasledovne: Spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi uhradiť celkovú čiastku 588 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 49 eur vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 20.10.2013. Spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 300,29 %.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 52 až § 54, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2, § 9 ods. 1, 2, 6, § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, konštatoval, že zmluva o poskytnutí úveru je zmluvou spotrebiteľskou a táto zmluva obsahuje viaceré dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa - žalovanú nevýhodnejšie než ako to upravuje zákon. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012 sp.zn. 5Cdo 26/2011). Mal za to, že dohodnutá výška úrokov v zmluve, ktorú si dohodli účastníci a to ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 39,15% prevyšujú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy, t.j. 27.9.2013. Súd zistil z internetovej stránky NBS, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v septembri 2013 predstavoval 13,18%. Z toho je zrejmé, že úrok určený žalobcom v danom prípade bol niekoľkonásobne vyšší a súd ho považuje za úžernícky. Súd z uvedených dôvodov považuje dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú, teda zmluvu v tejto časti za neplatnú (v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka).

V časti 2. Zmluvy je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 117,45 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. spolu 170,55 eur (ďalej len administratívny poplatok). Súd poukazuje na to, že ide o sumu, ktorá predstavuje viac ako 50% sumy poskytnutého úveru (300 eur) čo považuje za neprimerané a ide o zrejmy rozpor so zákonom v neprospech spotrebiteľa. V súlade s § 3 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úverov a v súlade s údajmi z internetovej stránky Ministerstva financií SR súd zistil, že v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola stanovená maximálna výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 6 do 12 mesiacoch do 1 500 eur vo výške 32,37%. V prejednávanej spore bola dohodnutá RPMN vo výške 300,29% (bod 2. Dohody o plnení v splátkach) takže viac ako bolo určené, preto aj v tejto časti súd považuje Zmluvu za neplatnú. Zmluvnú pokutu vo výške 22,28 eur pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou pre prípad neuhradenia celovej čiastky úveru v lehote dohodnutej v zmluve súd tiež považoval za neprimeranú vzhľadom k výške požičanej sumy. V závere súd uviedol, že výzvou na predčasné splatenie dlhu zaniká zmluva ako celok, teda aj platnosť všetkých zmluvných dojednaní. Preto po tomto dátume si už žalobca nemohol uplatňovať úrok, ale len zákonný úrok z omeškania. Predložená zmluva je navyše formulárový typ zmluvy a tak sa jednotlivé body tejto zmluvy nemôžu považovať za individuálne dojednané. Poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom- žalobcom a spotrebiteľom- žalovanou sa nepovažujú zo zákona za individuálne dojednané, ak žalobca nepreukáže opak. Žalobca súdu nepreukázal, že so žalovanou individuálne prerokoval a dohodol obsah jednotlivých ustanovení Všeobecných podmienok ani zmluvy, preto tieto nemožno považovať za individuálne dohodnuté. Súd žalobu zamietol hlavne z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, preto poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ b/ zákona č. 129/2010 Z.z.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal, pretože úspešná žalovaná nežiadala ich náhradu voči neúspešnému žalobcovi.

5. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zopakoval, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, lebo žalovaná sa zaviazala v zmluve k úhrade jednej splátky vo výške 588 eur s termínom splatnosti dňa 20.9.2014 a až následne požiadala v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára a uzavrela Dohodu o plnení v splátkach, s ktorou bola dňa 27.9.2013 oboznámená, na znak čoho ju žalovaná podpísala, a tak mala vedomosti aj o existencii náležitostí, ktoré v nej boli uvedené. Tvrdil, že RPMN vo výške 300,29% bola vypočítaná správne a „v zmysle platných právnych predpisov“ a zákon v čase uzatvorenia zmluvy nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Podčiarkol, že uplatnený nárok v

podobe úroku vo výške 39,15 % ročne bol dohodnutý v bode 2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s dobrými mravmi, keďže v danom období podstatne neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi, resp. bankami pri istom druhu finančných produktov, poplatok vo výške 170,55 eur predstavuje administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čomu platný právny poriadok nebráni, nakoľko aj samotný zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne niektoré poplatky spomína. V závere uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nedostatočne odôvodnenie.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je spravodlivé a nespochybnila ho.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. h/ a f/ a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

8. Napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 7.2.2018 o 13.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

10. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď

výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

14. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody napadnutej časti rozsudku, a preto sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie tejto správnosti a majú za to, že súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozsudku v podstate vypořiadal aj s odvolacími námietkami žalobcu, preto len na zdôraznenie správnosti rozsudku odvolací súd dodáva:

16. Z predložených listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu plynie, že sporové strany uzatvorili dňa 27.9.2013 žalobcom vopred predtlačенú formulárovú zmluvu o úvere, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti vo výške 300 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi vrátiť spolu s nákladmi žalobcu vo výške 288 eur, t.j. celkovo sumu 588 eur, v termíne do 20.9.2014 a v zmysle Dohody o plnení v splátkach zo dňa 27.9.2013 k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 900303380, v 12 mesačných splátkach po 49 eur, splatných do 20. dňa v kalendárnom

mesiaci, počnúc dňom 20.10.2013. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v jeho závere, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah, pretože zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. V danom prípade je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, že dôvodom, prečo súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu je jeho právny názor o tom, že označená úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to výšku úrokov z úveru a výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Výška úrokov z úveru vo výške 39,15% ročne je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pretože podstatne prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ dohodnutý úrok z úveru v prejednávanej spore porovnával s úrokovými sadzbami požadovanými v rozhodnom období bankami za poskytovanie obdobných úverov. Pokiaľ súd pri tomto porovnávaní z relevantných zdrojov (z internetovej stránky Národnej banky Slovenska) zistil, že výška úrokovej sadzby určená pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti poskytovaných na dobu do 1 roka v septembri 2013 (v čase uzavretia zmluvy) bola 13,18 % ročne a úroky dohodnuté v úverovej zmluve predstavujú 39,15 %, čo trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu, preto je nepochybne takáto dohoda v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Už len táto samotná skutočnosť má za následok neplatnosť zmluvy v časti dojednaného úroku, a preto žalovaná už bez ohľadu na skutočnosť, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov aj vzhľadom na jej chýbajúce náležitosti, je povinná uhradiť iba reálne vypožičanú sumu (t.j. 300 eur), ako to správne uzavrel súd prvej inštancie. Navyše ako uviedol aj súd prvej inštancie predmetný spotrebiteľský úver je bez úrokov a poplatkov aj preto, že RPMN v zmluve uvedená je niekoľko násobne vyššia, ako umožňujú slovenské právne predpisy (zákon o spotrebiteľských úveroch - vyššie podrobne definované), preto súd poplatok za úver vo výške 112,27 eur žalobcovi nepriznal. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že k nepriznaniu zmluvnej pokuty vo výške 22,28 eur sa odvolateľ nevyjadril.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, rozsudok ako vecne správny spolu s výrokom o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní, žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, avšak trovy odvolacieho konania jej v odvolacom konaní nevznikli, preto súd rozhodol, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho nepriznáva (§ 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Košiciach dňa 7. februára 2018

JUDr. Ladislav Čakoci
predseda senátu

JUDr. Peter Tutko
sudca

JUDr. Adriana Murínová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Miroslava Buzogová